

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 24/07

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika vo veci návrhu prof. MUDr. M. F., CSc., K., zastúpenej advokátkou JUDr. D. G., K., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006 na neverejnom zasadnutí 17. apríla 2007 takto

rozhodol:

1. Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006 **zrušuje**.

2. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií je povinný zaplatiť prostredníctvom Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky náhradu trov konania prof. MUDr. M. F., CSc., v sume 11 137 Sk (slovom jedenásťtisícotridsaťsedem slovenských korún) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. D. G., K., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. III. ÚS 24/07-16 zo 7. marca 2007 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie návrh prof. MUDr. M. F., CSc. (ďalej len „navrhovateľka“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej aj „výbor“) sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“) podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) v spojení s § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde.

Z návrhu vyplýva, že namietaným rozhodnutím uložil výbor navrhovateľke ako verejnej funkcionárke [čl. 3 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu] pokutu v sume 138 192 Sk, pretože porušila povinnosť podať do 30 dní odo dňa, keď sa ujala výkonu verejnej funkcie, písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch (ďalej aj „oznámenie“) za predchádzajúci kalendárny rok. Táto povinnosť pre ňu vyplývala z ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Navrhovateľka prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne namieta, že jej konanie nebolo v rozpore s označeným ustanovením ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, teda že povinnosť verejného funkcionára vyplývajúcu z čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona neporušila a oznámenie podala v stanovenej lehote.

Navrhovateľka tvrdí, že podala „*písomné oznámenie doporučené na pošte K., dňa*

31. januára 2006. Pri správnej aplikácii uvedeného ustanovenia“ (čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, pozn.) „bolo podané v posledný deň uvedenej lehoty, nakoľko nemožno do lehoty započítať deň, v ktorom nastala rozhodujúca skutočnosť, kedy sa ako verejný funkcionár ujala funkcie - teda deň 1. 1. 2006“.

Navrhovateľka tiež uviedla, že výbor *„nedodržel povinnosť stanovenú v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona rozhodnúť vo veci do 60 dní odo dňa začatia konania...“* a *„...pri uložení pokuty podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona určil nesprávne výšku pokuty. (...)*

Pri stanovení výšky pokuty Výbor Národnej rady, zjavne opomenul novelu ústavného zákona o ochrane verejného záujmu - ústavný zákon č. 545/2005 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1. 1. 2006, konkrétne ustanovenia čl. 9 ods. 15 a 16“.

V nadväznosti na to navrhovateľka upriamuje pozornosť na skutočnosť, že v roku 2005 nebola verejnou funkcionárkou, teda nemala príjem za výkon verejnej funkcie za predchádzajúci kalendárny rok (v tomto prípade za rok 2005), a teda v danom prípade *„...je preto potrebné aplikovať čl. 9 odsek 16 ústavného zákona, podľa ktorého sa za mesačný plat považuje priemerná nominálna mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok (v tomto prípade kalendárny rok 2005), teda suma vo výške 17.274,- Sk“.* S poukazom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že výbor stanovil výšku pokuty uloženú navrhovateľke ako verejnej funkcionárke nesprávne.

Na základe uvedených dôvodov a skutočností navrhovateľka prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne navrhla, aby *„Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom napadnuté rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií zo dňa 4. septembra 2006, číslo rozhodnutia VP/04/06-K zrušil a uložil povinnosť Výboru Národnej rady Slovenskej republiky uhradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia (...)*“.

K návrhu navrhovateľky sa vyjadril výbor prostredníctvom svojho predsedu podaním sp. zn. RD-301/2007-PO z 1. februára 2007, v ktorom sa okrem iného uvádza: *„...tvrdíme, že rozhodnutie bolo vydané v súlade s cit. ústavným zákonom. K výhrade o počítaní lehôt*

poukazujeme na skutočnosť, že danú problematiku upravuje výlučne ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. a neumožňuje plynutie lehôt počítať podľa iných právnych predpisov, ale len podľa tohto ústavného zákona. Z dikcie čl. 7 ods. 1 je zrejmé, že 30-dňová lehota sa začína prvým dňom, kedy sa verejný funkcionár ujal funkcie. Je nelogické, že by prvý deň funkciu nevykonával, keďže už z jej ujatia mu vyplynuli všetky práva týkajúce sa tejto funkcie, ale teda aj povinnosti. Prvý deň výkonu verejnej funkcie verejný funkcionár nielenže vykonáva svoju funkciu, ale poberá za jej výkon i plat a ďalšie náležitosti.

Pokiaľ sa týka výhrady k tomu, že výbor nerozhodol do 60 dní podľa čl. 9 ods. 5 uvádzame, že ide o tzv. poriadkovú lehotu a s jej nedodržaním ústavný zákon nespája zastavenie konania alebo zánik zodpovednosti v konaní podľa čl. 9 tohto ústavného zákona.

K výhrade o spôsobe určenia výšky pokuty uvádzame, že bola stanovená podľa oznámenia zakladateľa, ktorý ustanovil verejnú funkcionárku do funkcie (dôkaz v prílohe 1). Vzhľadom na skutočnosť, že ide o pokutu za nepodanie oznámenia do 30 dní od ujatia sa funkcie, nie je možné použiť ustanovenie čl. 9 ods. 14 ústavného zákona a výška pokuty bola ustálená podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) o výške platu uvedeného v zmluve so zamestnávateľom verejnej funkcionárky, keďže nepracovala v uplynulom roku uvedených 12 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky napadnutie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. VP/04/06-K zo 4. 9. 2006 s poukazom na § 73b zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov potvrdil a sťažovateľke nepriznal trovy konania.

V prílohe súčasne pripájame spisový materiál vo fotokópii, ako aj doklad o doručení predmetného rozhodnutia navrhovateľovi.“

Po prijatí návrhu na ďalšie konanie navrhovateľka podaním zo 16. marca 2007 prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne doplnila svoju argumentáciu obsiahnutú v návrhu z 15. januára 2007, reagujúc na vyjadrenie výboru z 1. februára 2007. Okrem iného uviedla: „Navrhovateľka v celom rozsahu zotrváva na stanovisku prezentovanom v návrhu na preskúmanie rozhodnutia, že písomné oznámenie výboru podala včas, v posledný deň lehoty. Keďže ústavné právo nemá všeobecné ustanovenie o počítaní lehôt, v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie generálnej právnej

normy civilného práva, podľa ktorého do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Funkcia členky predstavenstva vznikla navrhovateľke dňa 1. 1. 2006, 30-dňová lehota začala navrhovateľke plynúť nasledujúci deň po vzniku funkcie, teda 2. 1. 2006 a táto lehota uplynula dňa 31. 1. 2006, kedy aj navrhovateľka podala oznámenie výboru.

Skutočnosti uvádzané v stanovisku Výboru zo dňa 1. 2. 2007, že funkcionár sa ujal funkcie 1. 1. 2006, kedy mu vyplynuli všetky práva aj povinnosti, a že aj od uvedeného dňa poberal plat, navrhovateľka nenamieta, sú nesporné. Výbor nerozlišuje právnu skutočnosť, kedy sa navrhovateľka ujala funkcie, s dôležitým pravidlom počítania lehôt, podľa ktorého do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, v tomto prípade skutočnosti vzniku funkcie. (...)

V danom prípade nemôžeme zlučovať pojem vzniku funkcie a pojem počítanie plynutia času. Ide o dva samostatné právne pojmy pri uplatnení práv a počítanie času na plynutie lehôt, úplne odlišné ponímanie práva, ktoré Výbor nerozlišuje.

Tvrdenia Výboru, ktoré sú v danej veci nesporné ako napríklad to, že navrhovateľovi patrí odmena za výkon funkcie člena predstavenstva už odo dňa vzniku funkcie sú však pri aplikácii vyššie uvedeného pravidla o počítaní lehôt irelevantné. (...)

Na základe vyššie uvedených skutočností, tvrdení a dôkazov uvádzaných v návrhu, navrhovateľka trvá na tom, že neporušila povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, a že výbor stanovil výšku pokuty uloženú navrhovateľke, ako verejnému funkcionárovi v rozpore s ústavným zákonom a preto navrhuje napadnuté rozhodnutie Výboru zo dňa 4. 9. 2006 číslo VP/04/06-K v celom rozsahu zrušiť.

Navrhovateľka uplatňuje trovy právneho zastúpenia v zmysle návrhu, včítane predmetného vyjadrenia, spolu za tri úkony právnej pomoci suma 14.550,- Sk + 19 % DPH + 3x režijný paušál, spolu trovy vo výške 17.845,50 Sk. “

Výbor predložil ústavnému súdu originál príslušného na vec sa vzťahujúceho spisu v prílohe listu zo 4. apríla 2007. Zároveň uviedol, že pokiaľ ide o vec samu, zotrváva na svojom stanovisku k návrhu z 1. februára 2007.

II.

Z obsahu návrhu vrátane jeho príloh, z vyjadrenia výboru, z výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti Východoslovenský ústav srdcových a cievnych chorôb, a. s. (ďalej aj „obchodná spoločnosť“), ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania vedeného výborom proti navrhovateľke, zistil ústavný súd nasledovný skutkový stav, relevantný pre posúdenie veci:

Navrhovateľka sa stala verejnou funkcionárkou dňom vzniku jej funkcie členky predstavenstva (štatutárneho orgánu) obchodnej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu. Podľa výpisu z obchodného registra navrhovateľke vznikla funkcia členky predstavenstva (štatutárneho orgánu) 1. januárom 2006.

Navrhovateľka podala oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu adresované výboru na pošte K. 31. januára 2006.

Výbor na svojej 28. schôdzi uznesením č. 96 zo 16. marca 2006 začal podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu proti navrhovateľke konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov pre nesplnenie povinnosti podať do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Uvedenú skutočnosť oznámil výbor navrhovateľke listom z 30. marca 2006 doručeným 4. apríla 2006, v prílohe ktorého jej zaslal predmetné rozhodnutie a zároveň ju vyzval, aby sa k veci vyjadrila.

Navrhovateľka sa vyjadrila listom zo 6. apríla 2006, v ktorom okrem iného uviedla: *„Oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov som Vášmu výboru odoslala doporučene dňa 31. januára 2006, čoho dôkazom je podací lístok, ktorý Vám v prílohe prikladám. Toto oznámenie bolo Vášmu výboru doručené dňa 2. 2. 2006, kópiu doručienky prikladám.*

Pri počítaní zákonnej lehoty som vychádzala z toho, že oznámenie som povinná podať do 30 dní odo dňa, keď som sa v skutočnosti ujala verejnej funkcie, t. j. od 2. januára

2006, ktorý bol prvým pracovným dňom roku 2006. Oznámenie som odoslala poštou dňa 31. 1. 2005 /podané bolo o 19,00 hod./ . Som toho názoru, že som splnila zákonnú povinnosť vyplývajúcu z čl. 7, ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., t. j. 31. 1. 2006, oznámiť do 30 dní a že som stanovenú lehotu zachovala.“

Rozhodnutím sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006 výbor konštatoval, že navrhovateľka, ako verejná funkcionárka - členka predstavenstva obchodnej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu - Východoslovenský ústav srdcových a cievnych chorôb, a. s., porušila povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že v lehote do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie nepodala písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona. V odôvodnení svojho rozhodnutia výbor okrem iného uviedol: *„Výbor dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že nie je sporné, kedy verejná funkcionárka Prof. MUDr. M. F., CSc. podala predmetné oznámenie. Na základe listu Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 18380-2/2006-OTVVP zo dňa 22. 6. 2006 minister zdravotníctva SR R. Z. potvrdil, že verejná funkcionárka Prof. MUDr. M. F., CSc. sa skutočne ujala výkonu verejnej funkcie dňom vzniku akciovej spoločnosti Východoslovenský ústav srdcových a cievnych chorôb K. a to 1. januára 2006 (nie 2. 1. 2006, ako verejná funkcionárka uvádza vo svojom liste zo 6. 4. 2006).*

Výbor posúdil tvrdenie verejnej funkcionárky ohľadom plynutia uvedenej 30-dňovej lehoty a nestotožnil sa s ním. Konajúci orgán má za to, že pokiaľ je prvým dňom ujatia sa funkcie 1. január 2006, tak lehota sa začína počítať už uvedeným dňom a nie po jeho uplynutí. Keďže práva a povinnosti vyplývajúce pre verejných funkcionárov sú určené v osobitnom právnom predpise, ktorým je ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., nie je možné postupovať podľa všeobecných zásad pre počítanie času určených v Občianskom zákonníku (§ 122 ods. 1 OZ). Nejde o občianskoprávny vzťah podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ale o osobitný právny vzťah na základe osobitného predpisu na úrovni ústavného zákona.

Z tohto dôvodu výbor konštatoval, že je nesporné, že verejná funkcionárka tým, že nepodalala oznámenie do 30 dní od ujatia sa výkonu funkcie porušila ustanovenie čl. 7 ústavného zákona (...).“

Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006 bolo navrhovateľke doručené 18. decembra 2006.

III.

3.1 Podľa relevantnej časti čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, (...) podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, (...).

Podľa čl. 2 písm. zb) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejným funkcionárom aj ten, kto vykonáva funkciu štatutárneho orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky [čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu].

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 (...) uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom (...).

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 (...) uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie,

v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“).

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojujú napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

3.2 Navrhovateľka vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru namieta, že z jej strany nedošlo k porušeniu povinnosti podať oznámenie do 30 dní od ujatia sa verejnej funkcie, keďže ho podala v posledný deň uvedenej lehoty. Tvrdí, že výbor nesprávne aplikoval čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pokiaľ ide o počítanie času, započítajúc do uvedených 30 dní lehoty aj 1. január 2006. Taktiež namieta, že výbor nedodrжал lehotu podľa čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, keďže nerozhodol do 30 dní od začatia konania a súčasne nesprávne určil výšku pokuty v rozpore s čl. 9 ods. 10, 15 a 16 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že predmetom konania o preskúmaní rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého plní ústavný súd funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu výboru, je výlučne posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní - zrušením napádaného rozhodnutia výboru (ak senát ústavného súdu po jeho preskúmaní zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu), alebo potvrdením rozhodnutia výboru (ak po jeho preskúmaní dospeje senát ústavného súdu k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu).

Ústavný súd pri preskúmaní navrhovateľkou napádaného rozhodnutia výboru posudzoval iba otázky, či navrhovateľka ako verejná funkcionárka porušila svoju povinnosť

vyplývajúcu z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať do 30-tich dní odo dňa, keď sa ujala výkonu verejnej funkcie, písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach, a o svojich majetkových pomeroch za predchádzajúci kalendárny rok. Námietskou navrhovateľky smerujúcou proti procesnému postupu výboru v súvislosti s nedodržaním lehoty na vydanie rozhodnutia (čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu) sa ústavný súd nezaoberal, pretože konanie bolo začaté uznesením výboru zo 4. septembra 2006, a preto mal pochybnosti, že táto lehota v okolnostiach danej veci bola porušená, avšak vzhľadom na to, že v právnom poriadku Slovenskej republiky absentuje úprava následkov prekročenia tejto lehoty, jej uplynutie sa nespája so žiadnymi sankčnými účinkami. Na základe toho možno dospieť k záveru, že výbor môže rozhodnúť aj po zákonom ustanovenej lehote. Na druhej strane treba zdôrazniť, že je v záujme dodržiavania princípov právneho štátu, najmä právnej istoty účastníkov konania, aby výbor vydával rozhodnutia v lehote uvedenej ústavným zákonom, aj napriek tomu, že táto lehota je poriadková.

Z uvedených dôvodov sa ústavný súd pri preskúmaní navrhovateľkou napádaného rozhodnutia výboru obmedzil na posúdenie otázky, či navrhovateľka ako verejná funkcionárka porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať do 30 dní odo dňa, keď sa ujala výkonu verejnej funkcie, písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch za predchádzajúci kalendárny rok. Námietkami navrhovateľky smerujúcimi proti procesnému postupu výboru v súvislosti s nedodržaním lehoty na vydanie rozhodnutia (čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu), ako aj proti výške uloženej pokuty (čl. 9 ods. 10, 15 a 16 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu) sa ústavný súd nezaoberal, pretože presahujú jeho prieskumnú právomoc v tomto type konania.

3.3 Navrhovateľka mala podľa rozhodnutia výboru sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006 porušiť povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že ako verejná funkcionárka - členka predstavenstva obchodnej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu - Východoslovenský

ústav srdcových a cievnych chorôb, a. s., v lehote do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie nepodal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona.

Právnou skutočnosťou, ktorá určuje začiatok lehoty ustanovenej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je „ujatie sa výkonu verejnej funkcie“ povinnou osobou - verejným funkcionárom.

Na rozdiel od konania pred výborom nebol okamih, kedy k uvedenej právnej skutočnosti došlo, v konaní pred ústavným súdom medzi účastníkmi (navrhovateľkou a výborom) sporný (porovnaj vyjadrenie navrhovateľky v konaní pred výborom zo 6. apríla 2006 - str. 7 s vyjadrením jej právnej zástupkyne v konaní pred ústavným súdom v podaní zo 16. marca 2007 - str. 4-5 a s odôvodnením rozhodnutia výboru sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006 - citácia na str. 7). Vzhľadom na túto skutočnosť považuje ústavný súd v tomto smere za potrebné iba stručne poznamenať, že okamihom ujatia sa výkonu verejnej funkcie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je potrebné rozumieť deň, keď sa verejný funkcionár ujal svojej verejnej funkcie de iure, teda deň, v ktorom v zmysle príslušných právnych predpisov verejný funkcionár nadobudol oprávnenia a povinnosti (právny status) spojené s výkonom verejnej funkcie.

V danom prípade je nepochybné, že navrhovateľka sa stala verejnou funkcionárkou dňom vzniku jej funkcie členky predstavenstva (štatutárneho orgánu) obchodnej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu. Podľa výpisu z obchodného registra uvedenej obchodnej spoločnosti navrhovateľke vznikla funkcia členky predstavenstva 1. januára 2006.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky počítania lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné prihliadať k povahe a účelu uvedenej lehoty. Ústavný zákon o ochrane verejného záujmu totiž neobsahuje ustanovenie o počítaní času a plynutí ním stanovených lehôt.

Generálnu normu tohto druhu, ktorá by bola subsidiárne aplikovateľná, napokon neobsahuje ani samotná ústava.

Zmyslom a účelom ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom svojej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne postavenia s ňou spojeného, na osobný prospech.

V záujme tohto cieľa ukladá uvedený ústavný zákon verejným funkcionárom (najmä v čl. 4, 5, 6 a 8) rôzne povinnosti a obmedzenia týkajúce sa vlastného výkonu verejnej funkcie, alebo výkonu činností, funkcií a zamestnaní nezlúčiteľných so zastávanou verejnou funkciou. Naopak čl. 7 (ale napr. aj čl. 8 ods. 5 a 6 a čl. 9 až 11) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konštituuje mechanizmus kontroly dodržiavania uvedených povinností a obmedzení, v rámci ktorého je verejným funkcionárom okrem iného uložená povinnosť vykonať v stanovenej lehote určitý úkon (podať v lehote do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1). S uplynutím uvedenej lehoty nie je bezprostredne spojený vznik, zmena ani zánik právnych vzťahov priamo sa týkajúcich vykonávanej verejnej funkcie, resp. činností, funkcií a zamestnaní nezlúčiteľných so zastávanou verejnou funkciou.

Z hľadiska účelu a charakteru možno preto lehotu ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu považovať za lehotu procesnoprávnu. Zároveň je z textu príslušnej právnej normy nepochybné, že ide o lehotu určenú podľa dní.

Výklad a aplikácia právnej normy, pokiaľ jej normatívny text nie je dostatočne zrejмый, má zodpovedať požiadavke právnej istoty (ako imanentnej súčasťou princípu právneho štátu - čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a zároveň má byť primeraná obsahu a účelu právnych vzťahov, ktoré ňou majú byť regulované.

Aj keď normatívny text jednotlivých ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu nedáva vzhľadom na chýbajúce pravidlá o počítaní času a plynutí lehôt výslovnú odpoveď na otázky relevantné pre rozhodnutie v navrhovateľkinej veci, právnou komparáciou najdôležitejších hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov v právnom poriadku Slovenskej republiky možno dospieť k záveru, že do plynutia lehôt určených podľa dní sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (porovnaj § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 57 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 136 Trestného zákona, § 63 ods. 3 Trestného poriadku, § 27 ods. 2 Správneho poriadku, § 13 ods. 8 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov).

Pokiaľ ide o procesné lehoty, tieto sa považujú za zachované, ak bol v posledný deň lehoty vykonaný úkon na príslušnom orgáne, alebo podanie odovzdané na poštovú prepravu prostredníctvom poštového podniku [porovnaj § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, § 63 ods. 6 písm. a) Trestného poriadku, § 27 ods. 3 Správneho poriadku, § 13 ods. 11 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov].

Zákonodarca sa od tohto v právnom poriadku Slovenskej republiky prevažujúceho a ustáleného počítania lehôt v normatívnom texte ústavného zákona o ochrane verejného záujmu *expresis verbis* neodchýlil. Vzhľadom na účel a povahu lehoty ustanovenej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu nevidí ústavný súd rozumný a dostatočný dôvod na odklon od uvedených pravidiel pri výklade a aplikácii zmieneneho ustanovenia ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Žiadny relevantný dôvod v tomto smere neuviedol napokon ani výbor v odôvodnení navrhovateľkou napádaného rozhodnutia sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006. Tá sa naopak vzhľadom na princíp právnej istoty mohla dôvodne domnievať, že orgán štátnej moci bude vykladať a interpretovať právny predpis, ktorý o určitej otázke „mlčí“, v tejto otázke spôsobom „obvyklým“, teda súladným s prevažujúcou právnou úpravou.

Podľa názoru ústavného súdu je teda ustanovenie čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu potrebné interpretovať tak, že do lehoty na podanie písomného oznámenia podľa uvedeného ustanovenia sa nezapočítava deň, v ktorom sa verejný funkcionár ujal výkonu verejnej funkcie a v súvislosti s ktorou mu vznikla povinnosť podať oznámenie. Táto lehota je zachovaná, ak bolo oznámenie podané v posledný deň príslušnému orgánu, alebo ak bolo tomuto orgánu adresované a odovzdané na poštovú prepravu prostredníctvom poštového podniku.

Navrhovateľka sa výkonu verejnej funkcie ujala 1. januára 2006, a teda prvým dňom lehoty na podanie oznámenia, ktorá jej začala plynúť, bol 2. január 2006 a posledným dňom uvedenej lehoty 31. január 2006. V posledný deň uvedenej lehoty podala navrhovateľka na poštovú prepravu oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu adresované výboru.

Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd k záveru, že navrhovateľka neporušila svoju povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať v lehote do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch za predchádzajúci kalendárny rok. V súlade s § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu preto rozhodnutie výboru sp. zn. VP/04/06-K zo 4. septembra 2006 týmto nálezom zrušil (bod 1. výroku).

3.4 Navrhovateľka žiadala priznať proti výboru náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktorej výšku vyčíslila jej právna zástupkyňa sumou 17 845,50 Sk. Trovy právneho zastúpenia právna zástupkyňa bližšie špecifikovala ako odmenu za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2007 [prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 10. januára 2007, podanie návrhu z 15. januára 2007 a písomné podanie zo 16. marca 2007 týkajúce sa veci samej (3 x po 4 850 Sk)] zvýšenú o 19 % DPH (osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty predložila právna zástupkyňa navrhovateľky ústavnému súdu v prílohe návrhu z 15. januára 2007) a režijný paušál (3 x po 178 Sk).

Pri rozhodovaní o požadovanej náhrade trov vychádzal ústavný súd z ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia navrhovateľky ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 1 a 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) s tým, že predmet konania pred ústavným súdom o návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s výškou peňažnej sankcie uloženej napadnutým rozhodnutím výboru verejnému funkcionárovi.

Podľa § 11 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi (...).

Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2007 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 2 970 Sk a hodnota režijného paušálu 178 Sk.

Ústavný súd preto v súlade s ustanovením § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde priznal navrhovateľke, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov jej právneho zastúpenia v sume 11 137 Sk. Vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel. Pretože Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, ktorému bola ako účastníkovi konania pred ústavným súdom uložená povinnosť nahradiť trovy navrhovateľke, je orgánom Národnej rady Slovenskej republiky, uložil mu ústavný súd splnenie tejto povinnosti

prostredníctvom Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky, ktorá nakladá s jej rozpočtovými prostriedkami (bod 2. výroku).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.